

4. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Μπαίνουν δίπλα σε *επίθετα* (άρα εξαρτώνται από επίθετα) και δηλώνουν το πεδίο ισχύος του επιθέτου.

ικανός, ράδιος, δεινός, ήδύς, χαλεπός, (μικρός)
ἀηδής

Ἐγὼ εἰμὶ ἰκανὸς μάχεσθαι.

ὁ τόπος ἐπιτήδειος ἐστὶ στρατοπεδεύειν.

5. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ

Μετά από ρήματα: κίνησης (βαίνω, ἤκω, ἔρχομαι),
σκόπιμης ενέργειας, παροχής (παρέχω, δίδωμι), εκλογής.

ἔδωκεν αὐτῷ ὄπλα φυλάττειν.

6. ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ

ποιῶ, πράττω ή ουδέτερα / παθητικά ρήματα +
ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ.

ἐποίησεν ὁ τύραννος χαρῆναι ἅπαντας τοὺς πολίτας.

Εἶναι στην θέση Συμπερασματικής / Αποτελεσματικής πρότασης (ὥστε ...)

7. ΑΠΟΛΥΤΟ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ

Συναντάται μόνο σε παγιωμένες φράσεις που μεταφράζονται με συγκεκριμένο τρόπο:

ὥς ἔπος εἰπεῖν => σχεδόν

Ἐφόνευσεν τὰς γυναῖκας, τοὺς παῖδας καὶ [ὥς ἔπος εἰπεῖν] ἅπασαν τὴν πόλιν

ἐκὼν εἶναι => με την θέλησή του

ὥς εἰκάζει => υποθετικά

φέρ' εἰπεῖν => π.χ.

ὥς ἐν βραχεῖ εἰπεῖν => για να το πούμε με λίγα λόγια, ανακεφαλαιώνοντας

συνελόντι εἰπεῖν => >> >> >>

ὀλίγου δεῖν => παραλίγο

Ἀλέξανδρος ἐπολέμησεν κρατερῶς καὶ ὀλίγου δεῖν ἐφρονεύθη ὑπὸ τῶν πολεμίων.

τὸ νῦν εἶναι = ὅσο για τώρα, ὅπως ἔχει η κατάσταση
τώρα

τὸ νῦν εἶναι ἢ χώρα κατεστραμμένη ἐστί.

ἐκ κεφαλαίῳ εἰπεῖν => ανακεφαλαιώνοντας

ὡς ἐμοὶ δοκεῖν => κατὰ την γνώμη μου

ἀπλῶς εἰπεῖν => για να το πούμε απλά

τὸ ἐπ' ἐμοὶ εἶναι => ὅσο εξαρτάται από εμένα

Τὸ ἐπ' ἐμοὶ εἶναι πειράσομαι βοηθῆσαι σοι.